

titubació f. Acció de titubar
titubant adj. Que tituba.

titubar v. intr. Lstar o canvi-
 nar oscil·lant, com si hom
 anés a caure || pg. Titubiar,
 mostrar-se dubtós, perplex,
 en l'opinió d'alguna cosa;
 esp. vacillar en l'elecció dels
 mots, en llur pronunciació.

titubeig m. Acció de titu-
bejar